

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα</u>	<u>Σελίδα</u>
	I Ανακοινώσεις	
	Επιτροπή	
89/C 25/01	Ecu	1
89/C 25/02	Αποτελέσματα των δημοπρασιών (κοινοτική επισιτιστική δότηεια)	2
89/C 25/03	Κοινοποίηση C(89) 175 των αποφάσεων που λαμβάνονται στο πλαίσιο διαφόρων διαδικασιών διαγωνισμού στον τομέα της γεωργίας (γαλακτοκομικά προϊόντα)	3
	Δικαστήριο	
89/C 25/04	Διάταξη του προέδρου του τρίτου τμήματος του Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 1988 στην υπόθεση 321/88 R. Jürgen Sprag κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Άρνηση αδείας συμμετοχής σε διαγωνισμό</i>)	4
89/C 25/05	Υπόθεση 354/88: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven με Διάταξη της 16ης Σεπτεμβρίου 1988 στην υπόθεση Vleeswarenbedrijf Roermond BV κατά Produktschap voor Vee en Vlees	4
89/C 25/06	Υπόθεση 355/88: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven με Διάταξη της 16ης Σεπτεμβρίου 1988 στην υπόθεση Slegers Vleeswarenfabriek BV κατά Produktschap voor Vee en Vlees	4
89/C 25/07	Υπόθεση 356/88: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven με Διάταξη της 16ης Σεπτεμβρίου 1988 στην υπόθεση Kühne en Heitz BV, κατά Produktschap voor Vee en Vlees	4
89/C 25/08	Υπόθεση 363/88: Προσφυγή των Società Finanziaria Siderurgica Finsider SpA και Italsider SpA, αμοτέρων υπό εκκαθάριση, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 14 Δεκεμβρίου 1988	5
89/C 25/09	Υπόθεση 364/88: Προσφυγή της Acciairie e Ferriere Lombarde Falck SpA, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 14 Δεκεμβρίου 1988	5

89/C 25/10	Υπόθεση 369/88: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε η δικαστής ανακρίσεως του Tribunal de Grande Instance της Νίκαιας με Διάταξη της 12ης Δεκεμβρίου 1988, στο πλαίσιο ποινικής διώξεως κατά του J. M. Delattre	6
89/C 25/11	Υπόθεση 371/88: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 1988	7
89/C 25/12	Διαγραφή της Υποθέσεως 325/86	8
89/C 25/13	Διαγραφή της Υποθέσεως 76/88	8
89/C 25/14	Διαγραφή της Υποθέσεως 82/88	8
89/C 25/15	Διαγραφή της Υποθέσεως 83/88	8
89/C 25/16	Διαγραφή των Υποθέσεων 84, 85, 86 και 87/88	8
89/C 25/17	Διαγραφή της Υποθέσεως 224/88	8

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

Επιτροπή

89/C 25/18	Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου αναφορικά με την ανώτατη επιτρεπόμενη περιεκτικότητα του αίματος των οδηγών οχημάτων σε οινόπνευμα	9
89/C 25/19	Επανεξετασθείσα πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών	10

III Πληροφορίες

Επιτροπή

89/C 25/20	Προκήρυξη διαγωνισμού της επιστροφής για την εξαγωγή μαλακού σίτου που εξάγεται από τη Γερμανία προς τις χώρες των ζωνών, I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII και Καναρίους Νήσους	11
89/C 25/21	Τροποποίηση στην προκήρυξη διαγωνισμού επιστροφής κατά την εξαγωγή καλαμποκιού στις χώρες των ζωνών I, II με εξαίρεση τη Σοβιετική Ένωση, III με εξαίρεση τη Σοβιετική Ένωση, IV, V, VI, VII, VIII στη Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας και τις Καναρίους Νήσους	12

I

(Ανακοινώσεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ecu (*)

30 Ιανουαρίου 1989

(89/C 25/01)

Ποσό σε εθνικό νόμισμα για μία μονάδα:

Φράγκο Βελγίου και Φράγκο Λουξεμβούργου con.	43,7236	Ισπανική πεσέτα	129,344
Φράγκο Βελγίου και Φράγκο Λουξεμβούργου fin.	43,9415	Πορτογαλικό εσκούδο	170,552
Γερμανικό μάρκο	2,08825	Δολάριο Ηνωμένων Πολιτειών	1,11725
Ολλανδικό φιορίνι	2,35740	Ελβετικό φράγκο	1,77531
Λίρα στερλίνα	0,636066	Σουηδική κορόνα	7,08895
Δανική κορόνα	8,10788	Νορβηγική κορόνα	7,53418
Γαλλικό φράγκο	7,09901	Δολάριο Καναδά	1,32338
Ιταλική λίρα	1527,28	Αυστριακό σελίνι	14,6918
Ιρλανδική λίρα	0,780530	Φινλανδικό μάρκο	4,81311
Δραχμή	173,174	Γιεν	145,153
		Δολάριο Αυστραλίας	1,27700
		Δολάριο Νέας Ζηλανδίας	1,84578

Η Επιτροπή έθεσε σε λειτουργία τέλεξ αυτόματης απάντησης που διαβιβάζει σε κάθε ενδιαφερόμενο, με απλή κλήση του τέλεξ, τις τιμές μετατροπής στα κυριότερα νομίσματα. Η υπηρεσία αυτή λειτουργεί κάθε μέρα από τις 3.30 μ.μ. μέχρι την επομένη στη 1 μ.μ.

Ο ενδιαφερόμενος πρέπει να ενεργήσει κατά τον ακόλουθο τρόπο:

- να καλέσει τον αριθμό τέλεξ 23789 στις Βρυξέλλες,
- να στείλει τα στοιχεία του δικού του τέλεξ,
- να σχηματίσει τον κώδικα «cccc» που θέτει σε ενέργεια το σύστημα αυτόματης απάντησης και επιφέρει την εγγραφή των τιμών μετατροπής της Ecu στο δικό του τέλεξ,
- να μη διακόψει την επικοινωνία πριν από το τέλος του μηνύματος που προαναγγέλλεται με την εγγραφή του κώδικα «ffff».

Σημείωση: Η Επιτροπή έχει επίσης σε υπηρεσία τέλεξ αυτόματης απάντησης (με αριθ. 21791) που δίνει ημερήσια στοιχεία που αφορούν τον υπολογισμό των νομισματικών εξισωτικών ποσών στο πλαίσιο της εφαρμογής της κοινής γεωργικής πολιτικής.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3180/78 του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1978 (ΕΕ αριθ. L 379 της 30. 12. 1978, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2626/84 (ΕΕ αριθ. L 247 της 16. 9. 1984, σ. 1).

Απόφαση 80/1184/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1980 (συνθήκη της Λομέ) (ΕΕ αριθ. L 349 της 23. 12. 1980, σ. 34).

Απόφαση αριθ. 3334/80/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ αριθ. L 349 της 23. 12. 1980, σ. 27).

Δημοσιονομικός κανονισμός της 16ης Δεκεμβρίου 1980 εφαρμοζόμενος στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ αριθ. L 345 της 20. 12. 1980, σ. 23).

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3308/80 του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ αριθ. L 345 της 20. 12. 1980, σ. 1).

Απόφαση του Συμβουλίου των Διοικητών της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων της 13ης Μαΐου 1981 (ΕΕ αριθ. L 311 της 30. 10. 1981, σ. 1).

Αποτελέσματα των δημοπρασιών (κοινοτική επισιτιστική δότηση)

(89/C 25/02)

σε εφαρμογή του άρθρου 9 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2200/87 της Επιτροπής της 8ης Ιουλίου 1987 για τις γενικές διατάξεις της συγκέντρωσης στην Κοινότητα των προϊόντων που χορηγούνται ως κοινοτική επισιτιστική δότηση (*Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αριθ. L 204 της 25ης Ιουλίου 1987, σ. 1*)

24 Ιανουαρίου 1989

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ.	Δράση αριθ.	Παρτίδα	Δικαιούχος	Προϊόν	Ποσότητα (τόνοι)	Στάδιο παραδόσεως	Αριθμός προσφορών	Υπερθεματιστής	Τιμή δημοπρασίας (Έσν/τόνο)
4056/88	1035/88	A	Licross/Αϊτή	FHAF	264	DEB	2	L. Wuensche — Hamburg (D)	710,25
		B	Licross/Αϊτή	FHAF	200	DEB	4	L. Wuensche — Hamburg (D)	710,25

BLT: Μαλακό σιτάρι
 FBLT: Αλεύρι μαλακού σιταριού
 CBL: Μακρόκοκκο λευκασμένο ρύζι
 CBR: Στρογγυλό λευκασμένο ρύζι
 BRI: Θραύσματα ρυζιού
 FHAF: Νιφάδες δρόμης
 MAI: Καλαμπόκι
 SOR: Σόργο

DUR: Σκληρό σιτάρι
 FMAI: Αλεύρι καλαμποκιού
 GMAI: Πλιγούρι καλαμποκιού
 LEP: Αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη
 LEPv: Βιταμινούχο γάλα σε σκόνη
 BO: Βουτυρέλαιο
 B: Βούτυρο

HOLI: Ελαιόλαδο
 HCOLZ: Ραφινρισμένο κραινέλαιο
 HPALM: Ημιεξυγνισμένο φοινικέλαιο
 HTOUR: Εξυγνισμένο ηλιέλαιο
 DEB: Παράδοση στο λιμάνι εκφόρτωσης — εκφορτωμένο
 DEN: Παράδοση στο λιμάνι φόρτωσης — μη εκφορτωμένο
 DEST: Παράδοση στον τόπο του τελικού προορισμού
 EMB: Παράδοση στο λιμάνι φόρτωσης

Κοινοποίηση C(89) 175 των αποφάσεων που λαμβάνονται στο πλαίσιο διαφόρων διαδικασιών διαγωνισμού στον τομέα της γεωργίας (γαλακτοκομικά προϊόντα)

(89/C 25/03)

(Βλέπε ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αριθ. L 360 της 21ης Δεκεμβρίου 1982, σ. 43)

(σε Εσω)

Διαρκής διαγωνισμός	Αριθ. διαγωνισμού	Απόφαση της Επιτροπής της	Προορισμός του δουτύρου	Μέγιστη τιμή αγοράς	Μέγιστο ποσό ενίσχυσης	Ασφάλεια μεταποίησης
Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1589/87 της Επιτροπής της 5ης Ιουνίου 1987 σχετικά με την αγορά με δημοπρασία δουτύρου από τους οργανισμούς παρέμβασης (ΕΕ αριθ. L 146 της 6. 6. 1987, σελ. 27)	35	25. 1. 1989	<p>Βούτυρο με περιεκτικότητα σε λιπαρές ουσίες κατώτερη του 82 %:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Ισπανία — Ιρλανδία — Βέλγιο, Δανία, Γερμανία, Ελλάδα, Γαλλία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Κάτω Χώρες, Ηνωμένο Βασίλειο <p>Βούτυρο με περιεκτικότητα σε λιπαρές ουσίες ίση ή ανώτερη του 82 %:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Ισπανία — Ιρλανδία — Βέλγιο, Δανία, Γερμανία, Ελλάδα, Γαλλία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Κάτω Χώρες, Ηνωμένο Βασίλειο 			Άρνηση προσφορά

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΑΤΑΞΗ

του προέδρου του τρίτου τμήματος του Δικαστηρίου

της 13ης Δεκεμβρίου 1988

στην υπόθεση 321/88 R. Jürgen Sparr κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1)

(Αρνηση αδείας συμμετοχής σε διαγωνισμό)

(89/C 25/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευτεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση 321/88 R. Jürgen Sparr, εκπροσωπούμενος από τους Schulze και Meyer, δικηγόρους Αμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Gerd Recht, c/o Fulton Prebon SA, 25, rue Notre Dame, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, (εκπρόσωπος: Henri Etienne), που έχει ως αντικείμενο αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων με την οποία επιδιώκεται να επιτραπεί η συμμετοχή του προσφεύγοντος σε μια εξέταση επιλογής αντιστοιχούσα με το διαγωνισμό COM/A/621 (υπάλληλοι διοικήσεως A 7/A 6) και, επικουρικός, σε μια εξέταση επιλογής αντιστοιχούσα με το διαγωνισμό COM/A/622 (αναπληρωτές υπάλληλοι διοικήσεως, A 8), ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εξέδωσε στις 13 Δεκεμβρίου 1988 Διάταξη με το εξής διατακτικό:

1. Απορρίπτει την αίτηση.
2. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(1) ΕΕ αριθ. C 307 της 2. 12. 1988.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven με Διάταξη της 16ης Σεπτεμβρίου 1988 στην υπόθεση Vleeswarenbedrijf Roermond BV κατά Produktschap voor Vee en Vlees

(Υπόθεση 354/88)

(89/C 25/05)

Με Διάταξη της 16ης Σεπτεμβρίου 1988, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Δεκεμβρίου 1988, το College van Beroep voor het Bedrijfsleven της Χάγης, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Vleeswarenbedrijf Roermond BV και Produktschap voor Vee en Vlees, Rijswijk, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Είναι έγκυρο το άρθρο 2 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3602/82 (1);
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, δάσει ποιών κριτηρίων πρέπει να καθοριστούν οι φυσιολογικές αναλογίες μεταξύ μυϊκού ιστού και οστέων που περιέχει το πλήρες μέρος, κατά την έννοια της αναφερόμενης στο πρώτο ερώτημα διατάξεως;

(1) ΕΕ αριθ. L 376 της 31. 12. 1982, σ. 23.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven με Διάταξη της 16ης Σεπτεμβρίου 1988 στην υπόθεση Slegers Vleeswarenfabriek BV κατά Produktschap voor Vee en Vlees

(Υπόθεση 355/88)

(89/C 25/06)

Με Διάταξη της 16ης Σεπτεμβρίου 1988, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Δεκεμβρίου 1988, το College van Beroep voor het Bedrijfsleven της Χάγης, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Slegers Vleeswarenfabriek BV και Produktschap voor Vee en Vlees, Rijswijk, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Είναι έγκυρο το άρθρο 2 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3602/82 (1);
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, δάσει ποιών κριτηρίων πρέπει να καθοριστούν οι φυσιολογικές αναλογίες μεταξύ μυϊκού ιστού και οστέων που περιέχει το πλήρες μέρος, κατά την έννοια της αναφερόμενης στο πρώτο ερώτημα διατάξεως;

(1) ΕΕ αριθ. L 376 της 31. 12. 1982, σ. 23.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το College van Beroep voor het Bedrijfsleven με Διάταξη της 16ης Σεπτεμβρίου 1988 στην υπόθεση Kühne en Heitz BV, κατά Produktschap voor Vee en Vlees

(Υπόθεση 356/88)

(89/C 25/07)

Με Διάταξη της 16ης Σεπτεμβρίου 1988, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Δεκεμβρίου 1988, το College van Beroep voor

het Bedrijfsleven της Χάγης, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Kühne en Heitz BV και Produktschap voor Vee en Vlees, Rijswijk, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. Είναι έγκυρο το άρθρο 2 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3602/82⁽¹⁾;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, βάσει ποιών κριτηρίων πρέπει να καθοριστούν οι φυσιολογικές αναλογίες μεταξύ μυϊκού ιστού και οστέων που περιέχει το πλήρες μέρος, κατά την έννοια της αναφερόμενης στο πρώτο ερώτημα διατάξεως;

(¹) ΕΕ αριθ. L 376 της 31. 12. 1982, σ. 23.

Προσφυγή των Società Finanziaria Siderurgica Finsider SpA και Italsider SpA, αμφοτέρων υπό εκκαθάριση, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 14 Δεκεμβρίου 1988

(Υπόθεση 363/88)

(89/C 25/08)

Η Società Finanziaria Siderurgica Finsider SpA, υπό εκκαθάριση, με έδρα τη Ρώμη, και η Italsider SpA, υπό εκκαθάριση, με έδρα τη Γένοβα, αμφοτέρως εκπροσωπούμενες και επικουρούμενες από τους Cesare Grassetti και Guido Greco, δικηγόρους στο Corte di Cassazione της Ρώμης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το Nico Schäffer, 12, avenue de la Porte Neuve, άσκησαν στις 14 Δεκεμβρίου 1988 ενώπιον του Δικαστηρίου προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα, και επομένως η Επιτροπή, ευθύνεται για τις ζημίες που υπέστησαν οι προσφεύγουσες λόγω της μείωσης των παραδόσεων προϊόντων της κατηγορίας Ια; Ι6 και ΙΙ στην εγχώρια αγορά, κατά τα έτη 1984, 1985 και 1986·
- να υποχρεώσει τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, και επομένως την Επιτροπή, να αποκαταστήσουν τις ζημίες αυτές κατά το ποσό που προκύπτει από τους λογαριασμούς που περιλαμβάνονται στην προσφυγή⁽¹⁾ ή κατά το υψηλότερο ή χαμηλότερο ποσό που θα προκύψει κατά τη δίκη·

(¹) Η συνολική ζημία που υπέστησαν οι προσφεύγουσες αποτελείται από τα ακόλουθα συνολικά ποσά:

κατηγορίες	1984
Ια + ΙΙ:	53 992 620 000 ιταλικές λίρες
	1985 68 725 260 000 ιταλικές λίρες
Ι6:	21 387 600 000 ιταλικές λίρες
	1985 14 278 680 000 ιταλικές λίρες
κατηγορίες	1986
Ια + ΙΙ:	104 299 920 000 ιταλικές λίρες
Ι6:	14 167 620 000 ιταλικές λίρες

— να υποχρεώσει τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, και επομένως την Επιτροπή, στην πληρωμή τόκων επί των ποσών αυτών από την ημέρα που θα εκδοθεί η απόφαση με την οποία αναγνωρίζεται η ευθύνη·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή επιδιώκεται η αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν από τη συμπεριφορά της Επιτροπής η οποία επέτρεψε, με παραλείψεις και με πράξεις, την υπέρβαση των συνηθισμένων παραδόσεων στην ιταλική αγορά, που ρυθμίζεται με το άρθρο 15B της απόφασης 234/84/ΕΚΑΧ της 31ης Ιανουαρίου 1984⁽²⁾. Η συμπεριφορά της Επιτροπής ήταν παράνομη διότι προδήλως, συστηματικά και σκόπιμα απέφυγε να εφαρμόσει τη ρύθμιση του άρθρου 15B, παραβαίνοντας ιδίως την υποχρέωση που επιβάλλει η παράγραφος 4 δεύτερη περίοδος του εν λόγω άρθρου 15B (υποχρέωση να καλέσει τις επιχειρήσεις να διορθώσουν τις διαπιστωθείσες ανισοροπίες), καθόλη τη διάρκεια ισχύος της εν λόγω διατάξεως (τριετία 1984-1986). Αν πρέπει να ληφθεί υπόψη, η συμπεριφορά της Επιτροπής σχετικά με το μέτρο που προβλέπεται στην παράγραφο 5 του άρθρου 15B είναι επίσης παράνομη· η παράλειψη εφαρμογής του μέτρου αυτού συνιστά κατάχρηση εξουσίας, καθώς και παραβίαση της αρχής της εμπιστοσύνης. Η άσκηση της διακριτικής εξουσίας της Επιτροπής, για την οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 10 παράγραφος 1 των διαφόρων γενικών αποφάσεων στον τομέα των ποσοστώςσεων παραγωγής, που συνέβαλε στη σημαντική υπέρβαση των συνηθισμένων παραδόσεων στην κατηγορία των συγκολλημένων σωλήνων μικρής διαμέτρου (παλαιά κατηγορία Ια, ήταν επίσης παράνομη. Η ζημία των ιταλικών επιχειρήσεων αντιστοιχεί στις ποσότητες των προϊόντων Ια, Ι6 και ΙΙ καταγωγής ΕΚΑΧ, που παραδόθηκαν καθ' υπέρβαση των συνηθισμένων ποσών. Τη ζημία υπέστησαν μόνον οι επιχειρήσεις του ομίλου Finsider και η Falck, δεδομένου ότι είναι οι μόνες ιταλικές εταιρείες παραγωγής των προϊόντων των κατηγοριών Ια, Ι6 και ΙΙ.

(²) ΕΕ αριθ. L 29 της 1. 2. 1984, σ. 1.

Προσφυγή της Acciairie e Ferriere Lombarda Falck SpA, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 14 Δεκεμβρίου 1988

(Υπόθεση 364/88)

(89/C 25/09)

Η Acciairie e Ferriere Lombarda Falck SpA, με έδρα το Μιλάνο, εκπροσωπούμενη και επικουρούμενη από τους Cesare Grassetti και Guido Greco, δικηγόρους στο Corte di

Cassazione της Ρώμης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το Nico Schäffer, 12, avenue de la Porte Neuve, άσκησε στις 14 Δεκεμβρίου 1988 ενώπιον του Δικαστηρίου προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα, και επομένως η Επιτροπή, ευθύνεται για τις ζημίες που υπέστη η προσφεύγουσα λόγω της μείωσης των παραδόσεων προϊόντων της κατηγορίας Ια, Ι6 και ΙΙ στην εγχώρια αγορά, κατά τα έτη 1984, 1985 και 1986·
- να υποχρεώσει τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, και επομένως την Επιτροπή, να αποκαταστήσουν τις ζημίες αυτές κατά το ποσό που προκύπτει από τους λογαριασμούς που περιλαμβάνονται στην προσφυγή⁽¹⁾ ή κατά το υψηλότερο ή χαμηλότερο ποσό που θα προκύψει κατά τη δίκη·
- να υποχρεώσει τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, και επομένως την Επιτροπή, στην πληρωμή τόκων επί των ποσών αυτών από την ημέρα που θα εκδοθεί η απόφαση με την οποία αναγνωρίζεται η ευθύνη·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογα με αυτά της υπόθεσης 363/88.

(¹) Η συνολική ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα αποτελείται από τα ακόλουθα συνολικά ποσά:

Κατηγορίες	1984	
Ια + ΙΙ:	4 468 860 000	ιταλικές λίρες
	1985	5 100 240 000 ιταλικές λίρες
Ι6:	1 669 200 000	ιταλικές λίρες
	1985	868 920 000 ιταλικές λίρες
Κατηγορίες	1986	
Ια + ΙΙ:	15 454 020 000	ιταλικές λίρες
Ι6:	1 649 200 000	ιταλικές λίρες.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε η δικαστής ανακρίσεως του Tribunal de Grande Instance της Νίκαιας με Διάταξη της 12ης Δεκεμβρίου 1988, στο πλαίσιο ποινικής διώξεως κατά του J. M. Delattre

(Υπόθεση 369/88)

(89/C 25/10)

Με Διάταξη της 12ης Δεκεμβρίου 1988, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Δεκεμβρίου 1988, η δικαστής ανακρίσεως του Tribunal de Grande Instance της Νίκαιας στο πλαίσιο ποινικής διώξεως κατά του J. M. Delattre, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

Ερώτημα 1:

- α) Ο όρος «ασθένεια», όπως αναφέρεται στις προαναφερόμενες οδηγίες, πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπο ενιαίο οριζόμενο κατά το κοινοτικό δίκαιο ή, αντιθέτως, κάθε κράτος μέλος είναι ελεύθερο να εφαρμόζει τις προαναφερόμενες οδηγίες δίνοντας το δικό του ορισμό στον όρο «ασθένεια»;
- β) Αν ο όρος «ασθένεια» ορίζεται κατά το κοινοτικό δίκαιο, ένα προϊόν Α, το οποίο χαρακτηρίζεται σε ένα κράτος μέλος ως προϊόν διατροφής διαφημιζόμενο για την επίδρασή του στις φυσικές λειτουργίες του οργανισμού (πέψη, εξάλειψη της χολής), μπορεί σε ένα άλλο κράτος μέλος να χαρακτηρίζεται ως φάρμακο, όταν μια κοινοτική οδηγία εναρμονίζουσα τους κανόνες που ισχύουν για το προϊόν Β (τα φυσικά μεταλλικά ύδατα, οδηγία 80/77) ορίζει ρητά ότι οι ίδιες αυτές φυσικές λειτουργίες του οργανισμού δεν πρέπει να θεωρούνται ως ασθένειες;
- γ) Αν ο όρος «ασθένεια» ορίζεται κατά το κοινοτικό δίκαιο, μπορεί η αναφορά σε αισθήσεις ή καταστάσεις όπως η πείνα, η αδυναμία στα κάτω άκρα, η κόπωση ή η φαγούρα («η αίσθηση που δημιουργείται στην επιδερμίδα και που προκαλεί επιθυμία ξυσίματος») να θεωρηθεί ως αφορώσα ασθένειες;
- δ) Αν, αντιθέτως, κάθε κράτος μέλος είναι ελεύθερο να θέτει το δικό του ορισμό της ασθένειας, μπορεί ελεύθερα ένα κράτος μέλος να εμποδίσει την πώληση προϊόντος διατροφής που ελέγχεται νόμιμα και πωλείται ελεύθερα σε άλλο κράτος μέλος, με το πρόσχημα ότι το προϊόν αυτό προορίζεται για τη θεραπεία «ανθρώπινης ασθένειας» (κατά την έννοια που δίνει στον όρο αυτό το εν λόγω κράτος μέλος), χωρίς ωστόσο να έχει προηγουμένως ζητήσει τη γνώμη των επιτροπών που έχουν συσταθεί προς αποφυγή των συγκρούσεων μεταξύ εθνικών διατάξεων ή μεταξύ αυτών και του κοινοτικού δικαίου, και συγκεκριμένα της Επιτροπής Φαρμακευτικών Ιδιοσκευασμάτων (που συστάθηκε με την οδηγία 75/119/ΕΟΚ), της Μόνιμης Επιτροπής Τροφίμων (απόφαση 69/414/ΕΟΚ), της Επιτροπής Καλλυντικών (οδηγία 76/768/ΕΟΚ) ή/και της Επιτροπής τεχνικών κανόνων και κανονιστικών ρυθμίσεων (οδηγία 83/189/ΕΟΚ και 88/182/ΕΟΚ);

Ερώτημα 2:

- α) Εν όψει της απόφασης Van Bennekom και ιδίως της σκέψης 19, μπορεί ένα κράτος μέλος να περιορίσει την ελεύθερη εισαγωγή και την εμπορία προϊόντος διατροφής που εξάγεται από φυτό τρέχουσας κατανάλωσης (σκόρδο), παρασκευάζεται νομίμως, ελέγχεται και πωλείται σε άλλο κράτος μέλος, για το λόγο ότι η εξωτερική μορφή του προϊόντος (χάπι, κάψουλα, δισκίο) είναι φαρμακευτική, όταν η ίδια αυτή εξωτερική μορφή επιτρέπεται από το κοινοτικό δίκαιο (την οδηγία 85/573) για

άλλο προϊόν που επίσης εξάγεται από φυτό τρέχουσας κατανάλωσης (κιχώριον);

- 6) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, μπορεί μια τέτοια εθνική διάταξη να δικαιολογηθεί, εν ύψει του κοινοτικού δικαίου (ιδίως του άρθρου 36) και της νομολογίας του Δικαστηρίου, αν τα εν λόγω φυτικά προϊόντα εμφανίζονται υπό μορφή χαπιού, κάψουλας ή δισκίου απλώς για λόγους υγιεινής και διατήρησης, όταν μάλιστα το οικείο προϊόν, πρώτον, δεν διαθέτει ούτε εμφανίζεται ότι διαθέτει θεραπευτικές ή προληπτικές ιδιότητες για ανθρώπινες ασθένειες και είναι μάλιστα συσκευασμένο σε κουτί που φέρει ρητά την ένδειξη «το παρόν δεν είναι, φάρμακο», δεύτερον, δεν περιέχει κάποιο συστατικό, του οποίου ο υψηλός βαθμός συμπύκνωσης θα μπορούσε να του προσδώσει την ιδιότητα φαρμάκου και τρίτον δεν ενέχει κανένα σοβαρό κίνδυνο (που θα μπορούσε να αποδειχθεί επιστημονικά) για τη δημόσια υγεία;

Ερώτημα 3:

- α) Το νόμιμο φαρμακευτικό μονοπώλιο για την πώληση ορισμένων προϊόντων στο κοινό εμπίπτει στην «εμπορική νομοθεσία των κρατών μελών»;
- 6) Αν η απάντηση στο στοιχείο α) είναι καταφατική, η αναφορά της οδηγίας 85/432 στη «μονοπωλιακή διάθεση φαρμάκων» αφορά το φάρμακο όπως ορίζεται στην οδηγία 65/65 ή όπως ορίζεται από κάθε κράτος μέλος;
- γ) Αν στο ερώτημα του στοιχείου 6) ισχύει ο κοινοτικός ορισμός για το φάρμακο, μπορεί η «μονοπωλιακή διάθεση φαρμάκων» να θεωρηθεί ως μέτρο ισοδύναμου αποτελέσματος προς ποσοτικό περιορισμό στην εισαγωγή προϊόντος, όταν η επιβολή αυτού του μονοπωλίου καταλήγει να εμποδίζει την ελεύθερη εμπορία του εν λόγω προϊόντος, όταν μάλιστα αυτό, πρώτον, χαρακτηρίζεται στο κράτος μέλος όπου παρασκευάζεται ως προϊόν διατροφής, δεύτερον, υπόκειται στον έλεγχο της αρμόδιας διοικητικής αρχής (Βελγικό Υπουργείο Υγείας) του ίδιου αυτού κράτους μέλους, το οποίο πιστοποιεί ότι είναι ακίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, και τρίτον πωλείται ελεύθερα στο κοινό (δηλαδή χωρίς ιατρική συνταγή) μόνο από τους φαρμακοποιούς του κράτους εισαγωγής;
- δ) Αν η απάντηση στο ερώτημα του στοιχείου γ) είναι καταφατική, ένα τέτοιο μονοπώλιο για την ελεύθερη διάθεση (δηλαδή χωρίς ιατρική συνταγή) ορισμένων προϊόντων στους ιδιώτες πρέπει κατ' ανάγκη να βρίσκει δικαιολογία στη διάταξη του άρθρου 36 της συνθήκης ΕΟΚ; Πρέπει πιο συγκεκριμένα να δικαιολογείται λόγω προστασίας από «πραγματικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία»; [Υπόθεση 216/84, Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (υποκατάστατα γάλακτος), απόφαση της 23ης Φεβρουαρίου 1988, ΕΕ αριθ. C 74 της 22. 3. 1988].
Πρέπει, αντιθέτως, το προίμιο της προαναφερθείσας οδηγίας, καθώς και το κείμενό της, να ερμηνευθούν υπό

την έννοια ότι επιτρέπουν σε ένα κράτος μέλος να χαρακτηρίζει ως φάρμακο οποιοδήποτε προϊόν και να λαμβάνει ταυτόχρονα οποιοδήποτε μέτρο περιορίζον τον ανταγωνισμό εις βάρος του εν λόγω προϊόντος, όπως, παραδείγματος χάρη, την επιβύλαξη υπέρ των φαρμακοποιών της αποκλειστικότητας της ελεύθερης πώλησης (δηλαδή χωρίς ιατρική συνταγή) του εν λόγω προϊόντος στο κοινό;

Ερώτημα 4:

- α) Πρέπει να ερμηνευθούν οι διατάξεις της οδηγίας 77/329/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τους γαλακτωματοποιητές, σταθεροποιητές, τα πυκνωτικά και πηκτικά μέσα που επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν στα τρόφιμα, και ειδικότερα οι αιτιολογικές σκέψεις του προοιμίου του περί ελεύθερης κυκλοφορίας των τροφίμων, καθώς και οι διατάξεις του άρθρου 2, ως απαγορεύουσες σε ένα κράτος μέλος να επιβάλλει περιορισμούς (όπως, παραδείγματος χάρη, τη λήψη «διοικητικής άδειας για τη διάθεση στην αγορά») στο ελεύθερο εμπόριο (περιλαμβανομένης και της ελεύθερης κυκλοφορίας) των προϊόντων (όπως συγκεκριμένα το κόμμι γκουάρ) που ρητά αναφέρονται στο παράρτημα Ι της εν λόγω οδηγίας;
- 6) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα του στοιχείου α), δεν πρέπει να ερμηνευθεί το κοινοτικό δίκαιο υπό την έννοια ότι επιβάλλει *εν πάση περιπτώσει* μια απόφαση της Διοικήσεως κράτους μέλους επιβάλλουσα περιορισμούς (όπως, παραδείγματος χάρη, η λήψη «διοικητικής άδειας για τη διάθεση στην αγορά») στο ελεύθερο εμπόριο (περιλαμβανομένης και της ελεύθερης κυκλοφορίας) προϊόντων που ρητά αναφέρονται στο παράρτημα Ι της πιο πάνω οδηγίας να είναι γενικώς αιτιολογημένη, δηλαδή δικαιολογημένη κατά την έννοια του άρθρου 36 της Συνθήκης της Ρώμης, και να μην αποτελεί αυθαίρετο ή συγκεκαλυμμένο μέσο παραδίσεως του κοινοτικού δικαίου;

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 1988

(Υπόθεση 371/88)

(89/C 25/11)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από το νομικό της σύμβουλο Jean-Claude Séché, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 22 Δεκεμβρίου 1988 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, αρνούμενη να συναγάγει τις συνέπειες της αναγνώρισεως, εκ μέρους του Δικαστηρίου, του ανισχύρου του άρθρου 73 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 1408/71 του Συμβού-

λιού⁽¹⁾, ειδικότερα δε αρνούμενη να αναγνωρίσει τα δικαιώματα των εργαζομένων των άλλων κρατών μελών που υπάγονται στη γαλλική νομοθεσία κατά το άρθρο 73 παράγραφος 1, το άρθρο 74 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 1408/71 και το άρθρο 86 του κανονισμού 574/72 του Συμβουλίου⁽²⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο·

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά την άποψη της Επιτροπής, η απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιανουαρίου 1986 στην υπόθεση 41/84⁽³⁾ δεν δημιούργησε «κενόν δικαίου», δεδομένου ότι η φράση «εκτός της Γαλλίας» του άρθρου 73 παράγραφος 1 του κανονισμού αριθ. 1408/71 δεν είχε έννοια παρά μόνο με αναφορά στο ειδικό σύστημα που καθορίζεται στο άρθρο 73 παράγραφος 2 λόγω δε της αναγνώρισης του ανισχύρου του εν λόγω άρθρου, η φράση αυτή δεν έχει λόγο υπάρξεως και είναι αλυσιτελής.

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73.

⁽²⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 138.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 39 της 20. 2. 1986, σ. 3.

Διαγραφή της Υποθέσεως 325/86⁽¹⁾

(89/C 25/12)

Με Διάταξη της 23ης Νοεμβρίου 1988 το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως 325/86: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 26 της 4. 2. 1987.

Διαγραφή της Υποθέσεως 76/88⁽¹⁾

(89/C 25/13)

Με Διάταξη της 13ης Δεκεμβρίου 1988 το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως 76/88: Eveline la Terza κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 106 της 22. 4. 1988.

Διαγραφή της Υποθέσεως 82/88⁽¹⁾

(89/C 25/14)

Με Διάταξη της 7ης Δεκεμβρίου 1988 το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως 82/88: Association des Aciéries Européennes Indépendantes, European Independent Steelworks Association «EISA» κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 103 της 19. 4. 1988.

Διαγραφή της Υποθέσεως 83/88⁽¹⁾

(89/C 25/15)

Με Διάταξη της 7ης Δεκεμβρίου 1988 το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως 83/88: Cockerill Sambre SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 103 της 19. 4. 1988.

Διαγραφή των Υποθέσεων 84, 85, 86 και 87/88⁽¹⁾

(89/C 25/16)

Με Διάταξη της 7ης Δεκεμβρίου 1988 το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή των υποθέσεων 84, 85, 86 και 87/88 (αίτηση του Tribunal de Grande Instance του Millau για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Société Simatic (84, 85 και 86/88) και Léon André (87/88) κατά Monsieur le Directeur des Services Fiscaux της Aveyron.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 96 της 12. 4. 1988.

Διαγραφή της Υποθέσεως 224/88⁽¹⁾

(89/C 25/17)

Με Διάταξη της 7ης Δεκεμβρίου 1988 το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως 224/88: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 230 της 6. 9. 1988.

II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου αναφορικά με την ανώτατη επιτρεπόμενη περιεκτικότητα του αίματος των οδηγών οχημάτων σε οινόπνευμα

COM(88) 707 τελικό

(Υποβληθείσα από την Επιτροπή στις 12 Δεκεμβρίου 1988)

(89/C 25/18)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 75,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι στους επιδιωκόμενους αντικειμενικούς στόχους της κοινής πολιτικής μεταφοράς συγκαταλέγεται και ο καθορισμός κοινών εφαρμοστέων κανόνων για τις διεθνείς μεταφορές εντός της Κοινότητας, ιδίως σε συνδυασμό με τους όρους ασφαλείας που ισχύουν για τους χρήστες των οδικών αρτηριών στα κράτη μέλη·

ότι η ανάπτυξη της οδικής κυκλοφορίας και η συνεπακόλουθη αύξηση των κινδύνων, θέτουν όλα τα κράτη μέλη αντιμέτωπα με προβλήματα ασφαλείας παρόμοιας φύσης και σοβαρότητας·

ότι με το ψήφισμα της 19ης Δεκεμβρίου 1984 που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο και τους εκπροσώπους των κυβερνήσεων των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που συνήλθαν στο πλαίσιο του Συμβουλίου⁽¹⁾, αναλήφθηκε η δέσμευση να εξασφαλιστεί η ταχεία θέσπιση μέτρων στον τομέα της οδικής ασφαλείας και κλήθηκε η Επιτροπή να υπαβάλει προτάσεις·

ότι η οδήγηση, μετά από κατανάλωση οινοπνεύματος, είναι ένας παράγων που εκτιμάται ότι συμβάλλει κατά το ένα τρίτο ή και σε ακόμη μεγαλύτερο βαθμό στους 50 000 θανάτους από τροχαία ατυχήματα που σημειώνονται κάθε χρόνο στην Κοινότητα·

ότι το ψήφισμα της 13ης Μαρτίου 1984 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την οδική ασφάλεια⁽²⁾ συνέστησε να υποβάλει η Επιτροπή το συντομότερο δυνατό προτάσεις για τον καθορισμό ενιαίας μέγιστης επιτρεπόμενης περιεκτικότητας σε οινόπνευμα ύψους 80 mg ανά 100 ml αίματος για όλους τους οδηγούς· ότι το ψήφισμα της 18ης Φεβρουαρίου 1986⁽³⁾ επανέλαβε τη σύσταση αυτή·

ότι τα κράτη μέλη έχουν διαφορετικές νομοθεσίες σχετικά με τα ανώτατα επιτρεπόμενα όρια οινοπνεύματος στο αίμα των οδηγών· ότι η ενδοκοινοτική οδική κυκλοφορία είναι σημαντική και ότι για το λόγο αυτό είναι σκόπιμο να εναρμονιστούν οι νομοθεσίες που αφορούν την ανώτατη επιτρεπόμενη περιεκτικότητα οινοπνεύματος στο αίμα των οδηγών·

ότι από τις εργαστηριακές δοκιμές προέκυψε ότι ο χρόνος αντίδρασης των οδηγών αυξάνεται σημαντικά, ενώ η ικανότητά τους να επεξεργάζονται πληροφορίες μειώνεται σημαντικά όταν η συγκέντρωση οινοπνεύματος στο αίμα τους υπερβαίνει τα 80 mg/100 ml· ότι οι δοκιμές έδειξαν επίσης ότι η περιεκτικότητα σε οινόπνευμα άνω των 80 mg αποτελεί τον κυριότερο παράγοντα που προκαλεί τον κίνδυνο ατυχήματος·

ότι έχει αποδειχθεί ότι η ικανότητα οδήγησης ενδέχεται να είναι σοβαρά μειωμένη, έστω και με περιεκτικότητα 50 mg οινοπνεύματος στο αίμα και ότι ο κίνδυνος εμπλοκής σε ατυχήματα είναι στην περίπτωση αυτή παραπάνω από μιάμιση φορά υψηλότερος από τον αντίστοιχο κίνδυνο στις περιπτώσεις των εγκρατών οδηγών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ως «οδηγός ενός οχήματος» νοείται οποιοσδήποτε οδηγός ενός οχήματος με κινητήρα με τρεις ή περισσότερους τροχούς και οποιοσδήποτε οδηγός ενός δίκυκλου οχήματος με κινητήρα.

(1) ΕΕ αριθ. C 341 της 21. 12. 1984, σ. 1.

(2) ΕΕ αριθ. C 104 της 16. 4. 1984, σ. 38.

(3) ΕΕ αριθ. C 68 της 24. 3. 1986, σ. 35.

Άρθρο 2

Η μέγιστη επιτρεπόμενη περιεκτικότητα οιοπνεύματος στο αίμα καθορίζεται για τους οδηγούς οχημάτων σε όχι παραπάνω από 50 mg οιοπνεύματος ανά 100 ml αίματος, από την 1η Ιανουαρίου 1993.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν, μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές

διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία εντός 12 μηνών από την έκδοση της οδηγίας αυτής.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τα μέτρα που έχουν λάβει για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Επανεξετασθείσα πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών⁽¹⁾

COM(88) 783 τελικό — SYN 77

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 149 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της συνθήκης ΕΟΚ, στις 12 Δεκεμβρίου 1988)

(89/C 25/19)

Κατόπιν της γνωμοδότησεως που εξεδόθη από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο⁽²⁾ κατά τη δεύτερη ανάγνωση στο πλαίσιο της διαδικασίας συνεργασίας, όσον αφορά την πρόταση της οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών⁽³⁾, που υποβλήθηκε από την Επιτροπή στο Συμβούλιο, η Επιτροπή επανεξέτασε την πρότασή της και αποδέχεται τώρα την κοινή θέση του Συμβουλίου, όπως περιγράφεται στο έγγραφο του Συμβουλίου 7658/88 της 26ης Ιουλίου 1988, με την ακόλουθη τροποποίηση:

Στα άρθρο 2 παράγραφος 3, προστέθηκαν:

«3. Όταν μία **μελλοντική** οδηγία αφορά κυρίως άλλα θέματα και μόνο σε μικρότερη έκταση τις βασικές απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, σε εκείνη την άλλη οδηγία θα περιλαμβάνονται διατάξεις που θα εξασφαλίζουν ότι καλύπτει επίσης και τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.»

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 30 της 4. 2. 1988, σ. 9.

⁽²⁾ ΕΚ 128.503 της 16. 11. 1988.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 305 της 16. 11. 1987, σ. 75.

III

(Πληροφορίες)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Προκήρυξη διαγωνισμού της επιστροφής για την εξαγωγή μαλακού σίτου που εξάγεται από τη Γερμανία προς τις χώρες των ζωνών I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII και Καναρίους Νήσους

(89/C 25/20)

I. Θέμα

1. Διενεργείται διαγωνισμός επιστροφής κατά την εξαγωγή στις τρίτες χώρες παραγωγής μαλακού σίτου που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 1001 90 99.
2. Ο διαγωνισμός πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις:
 - του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2746/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 ⁽¹⁾,
 - του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 279/75 της Επιτροπής της 4ης Φεβρουαρίου 1975 ⁽²⁾,
 - του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 212/89 της Επιτροπής της 27ης Ιανουαρίου 1989 ⁽³⁾.

II. Προθεσμίες

1. Η προθεσμία υποβολής προσφορών για τον πρώτο απ' τους εβδομαδιαίους διαγωνισμούς αρχίζει στις 27 Ιανουαρίου 1989 και εκπνέει στις 2 Φεβρουαρίου 1989, ώρα 10.00.
 2. Για τους επόμενους εβδομαδιαίους διαγωνισμούς, η προθεσμία υποβολής εκπνέει την Πέμπτη κάθε εβδομάδας, ώρα 10.00, εκτός της περιόδου από 17 Μαρτίου 1989 έως 23 Μαρτίου 1989, κατά την οποία η υποβολή των προσφορών αναστέλλεται.
- Η προθεσμία υποβολής προσφορών για το δεύτερο διαγωνισμό και για τους επόμενους, αρχίζει να ισχύει από την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά τη λήξη της προθεσμίας που αναφέρθηκε προηγουμένως.

III. Προσφορές

1. Οι προσφορές, που υποβάλλονται γραπτώς, πρέπει να φθάσουν το αργότερο στις ημερομηνίες και ώρες που

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 78.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 31 της 5. 2. 1975, σ. 8.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 25 της 28. 1. 1989, σ. 67.

αναφέρονται στο σημείο II, είτε με κατάθεση έναντι αποδείξεως παραλαβής, είτε με συστημένη επιστολή, είτε με τέλεξ, τηλεφάξ ή τηλεγράφημα, στην ακόλουθη διεύθυνση:

— Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung (BALM) D-6000 Francfort-sur-le Main, Adickesallee 40, (telex: 4-11475, 4-16044), τηλεφάξ 1564-651.

Οι προσφορές, που δεν υποβάλλονται με τέλεξ, τηλεφάξ ή τηλεγράφημα, πρέπει να φθάσουν στη διεύθυνση σε διπλό σφραγισμένο φάκελο. Ο εσωτερικός φάκελος, επίσης σφραγισμένος, φέρει την ένδειξη:

«Προσφορά σχετική με το διαγωνισμό επιστροφής κατά την εξαγωγή μαλακού σίτου προς τις χώρες των ζωνών I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII και Καναρίους Νήσους, εμπιστευτικό».

Οι υποβληθείσες προσφορές παραμένουν σταθερές έως ότου ανακοινωθεί στον ενδιαφερόμενο από τη Γερμανία η κατακύρωση του διαγωνισμού.

2. Η προσφορά, καθώς επίσης η απόδειξη και η δήλωση που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 279/75, συντάσσονται στην ελληνική ή την αγγλική γλώσσα.

IV. Εγγύηση του διαγωνισμού

Η εγγύηση του διαγωνισμού συνίσταται σε γερμανικά μάρκα υπέρ του γερμανικού οργανισμού παρεμβάσεως.

V. Κατακύρωση του διαγωνισμού

Η κατακύρωση του διαγωνισμού θεμελιώνει:

- α) το δικαίωμα εκδόσεως στη Γερμανία πιστοποιητικού εξαγωγής που αναφέρει την επιστροφή κατά την εξαγωγή, η οποία αναφέρεται στην προσφορά και κατακυρώνεται για την εν λόγω ποσότητα· εξάλλου, το πιστοποιητικό φέρει την ένδειξη του καθορισμού, εκ των προτέρων, του γερμανικού νομισματικού εξισωτικού ποσού·
- β) την υποχρέωση υποβολής στη Γερμανία πιστοποιητικού εξαγωγής για την εν λόγω ποσότητα.

Τροποποίηση στην προκήρυξη διαγωνισμού επιστροφής κατά την εξαγωγή καλαμποκιού στις χώρες των ζωνών I, II με εξαίρεση τη Σοβιετική Ένωση, III με εξαίρεση τη Σοβιετική Ένωση, IV, V, VI, VII, VIII στη Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας και τις Καναρίους Νήσους

(89/C 25/21)

(Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αριθ. C 294 της 18. 11. 1988)

Σελίδα 19, στον τίτλο I «Αντικείμενο», το σημείο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η συνολική ποσότητα που δύναται να αποτελέσει το αντικείμενο καθορισμού της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή, όπως αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 279/75 της Επιτροπής (1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2788/86 (2), αφορά περίπου 1 000 000 τόνους.»